

A történelem vége

2017 október 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Korántsem múltak el a háborúk okai.

> *„Mert a világbéke – amelyet oly sokszor emlegettek – a túlnyomó többségnek a háborúról való egyoldalú lemondását jelenti, de ezáltal a be nem vallott lehet?ségét is annak, hogy ez a tömeg mások zsákmányává váljék, azokévá, akik nem mondanak le a háborúról."*
> *Oswald Spengler: A nyugat alkonya*

Bejelentették, hogy a Koreai Néphadsereg Legfels?bb F?tábornoka, a tisztelt Kim Dzsongun elvtárs Koreája minden valószín?ség szerint hidrogénbombát robbantott, majd nem sokkal ezután egy rakétát is kil?ttek, amely elrepült Japán fölött. Ez azt jelentheti, hogy a tisztelt elvtárs elérheti akár az USA közeli területeit is. A Legfels?bb F?tábornok ezzel közvetlen kihívást intézett a Föld nev? kocsma leger?sebbjéhez. Lehet kimenni a hóra.

Az általunk eddig ismert történelem nagyjából úgy m?ködött, hogy az egyes országok, nemzetek, diktátorok fegyveresen intézték el konfliktusaikat. „*A háború mindennek atyja, mindennek királya…*" – mondotta Hérakleitosz, majd így folytatja: „*és egyeseket isteneknek tüntetett fel, másokat embereknek, egyeseket szolgákká tett, másokat szabadokká*." És ez bizony igaz is volt sok-sok ezer évig. Ez azonban mostanra, úgy t?nik, megváltozóban van.

A nukleáris fegyverek megváltoztatják a világot.

Mindaddig, amíg az ilyesfajta eszközök birtoklása valamiféle elitklub kizárólagos „*joga*" volt, csak az orosz-amerikai szembenállás fenyegetett valódi háború kirobbanásával – a világ többször táncolt is a nukleáris szakadék szélén – ám a felek végül is, számomra meglep? módon, normálisan viselkedtek. Ezért van még meg a világ.

Az atomfegyverek azonban védhetetlen módon terjedni kezdtek. Az el?állításukhoz szükséges technológia egyre köznapibbá válik, maga a bombakészítés módja is közismert. Már évtizedekkel ezel?tt botrányt okozott egy amerikai fizikus hallgató, aki egy atombomba tervrajzot tett közzé és – mint megállapították – az simán m?köd?képes is volt. Az eredeti atomhatalmakhoz csatlakozott mára Izrael, India, Kína, Pakisztán és most, utoljára, Észak-Korea is. További országok pedig, mint például Irán, legalábbis kacérkodnak a gondolattal. A kísértés nagy. A tapasztalatok szerint ugyanis az atomfegyverrel rendelkez? országok és vezet?ik érinthetetlenné váltak, a nyugati világcsend?rség számára. A bolygón garázdálkodó elmebeteg diktátorok számára életbiztosítás egy ilyen fegyver birtoklása.

Nem véletlen, hogy a koreai Legfels?bb F?tábornok szeretett volna magának néhányat és – a csináld magad mozgalom keretében – készített is magának párat. Szeme el?tt ott lebeghet diktátor kollégája, (és sorstársa az elmebajban) Kadhafi esete, aki lemondott a fegyverfejlesztésr?l, hogy jó fejnek t?njön a nyugat szemében. Ha nem teszi akkor sohasem történt volna meg, hogy az angolok, franciák, amerikaiak bombázzák az országát, és Líbiában az „*arab tavasz*" bizonyára nem éri meg a nyarat. Kadhafi tévedett, mikor azt hitte, hogy a nyugattal való barátkozás bármit?l visszatartja a nemes és demokratikus ügyeket – mint például rablóbandák martalékául vetni egy úgy-ahogy m?köd? országot – küldetésüknek valló demokráciákat. Elkövette a diktátorok legnagyobb hibáját: nem volt eléggé paranoiás. Mert diktátorok között a paranoia a hosszú élet titka.

A folyamat feltartóztathatatlannak látszik. Egyre több ország, egyre elmebetegebb vezet?i fognak hozzájutni a nukleáris fegyverekhez, ezzel pedig a hagyományos háborúk korának szép lassan vége szakad; legalábbis a hagyományos, államok közötti háborúké. És ezzel vége az általunk ismert és elszenvedett történelemnek is, ami egy olvasatában az államközi háborúk története volt.

Európa magországainak hosszú békéje sem az EU-nak köszönhet?, hiába sulykolják, hanem a nukleáris fenyegetésnek. A kollektív félelem oszlatta el Európa fölül a háborúk fellegeit és vált a történelem során a legtöbb és legpusztítóbb háborúk földrészéb?l a béke szigete. Persze csak hellyel-közzel, a perifériákon, ahol nem fenyeget nukleáris konfliktus kisebb népirtások kapcsán, ott vígan gyilkolják egymást továbbra is, a legnemesebb európai tradíciók jegyében.

Ám korántsem múltak el a háborúk okai.

„*A történelem valójában csak kevéssel több, mint az emberiség szerencsétlenségeinek, ?rültségeinek és b?nteinek a katalógusa*.” Írta Edward Gibbon a nagy angol történész és ez mit sem változott azóta. A szerencsétlenségek, ?rültségek és b?nteink az emberi természetb?l fakadnak, s mint ilyenek csak az utolsó emberrel t?nnek majd el. Lesznek/vannak hát háborúk, csak másképpen.

A nyílt háborút felváltják a partizánakciók, a beszivárgás, az „*aszimmetrikus*” hadviselés anarchiája. Míg a „*hagyományos*” háborúkat azok nyerték, akiknek nagyobb hadserege, modernebb haditechnikája, nagyobb ipari potenciálja volt, a jelen háborúit azonban – melyek leggyakrabban a polgárháborúként jelennek meg – azok nyerik majd, akik er?sebben motiváltak, mélyebben képesek gy?lölni, és ezért kitartóbbak. Mert „*A háború tehát az er?szak ténye, amellyel az ellenséget saját akaratunk teljesítésére kényszeríteni igyekszünk*” – írja Clausewitz, de mit tegyünk, ha nekünk már nincs akaratunk?

A F?tábornok építi hát a bombáit, fejleszti hozzá a hordozórakétákat, és ahogyan halad ebben a projektben, úgy lesz egyre nagyobb a szája is. Hogy valójában mit fog tenni azt nem tudhatjuk, hiszen ki lát bele egy elmebeteg fejébe. A helyzet már csak azért is veszélyes, mert ha a F?tábornoknak sikerül, és a szájaláson túl, valóban érinthetetlennek bizonyul, akkor minden sötét hülyének ? lesz a példaképe, az ? módszerét akarja majd használni.

Milyen kár, hogy az összes szír atomfizikus már munkanélküli Európában. Óriási lenne rájuk és a nukleáris jatagánra a kereslet világszerte.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló